

ANTIFA

HIP-HOP LIVE

Σπείρα - Te Pavarurit - Boavista



ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΜΑΪΟΥ 20:00

ΠΛ. ΦΥΤΕΥΤΗ
(ΣΙΦΝΟΥ ΚΑΙ ΑΙΛΙΑΝΟΥ)

ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

**autonome
antifa** ★

autonome.antifa@yahoo.com
autonomeantifa77.wordpress.com



ΑΝΤΙΦΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΤΗ ΦΥΤΕΥΤΗ

Οι πλατείες της Αθήνας και η ζωή στο δημόσιο χώρο γενικότερα, είναι ένα θέμα που απασχολεί τη δημόσια τάξη και τους σχεδιασμούς της εδώ και δεκαετίες και από πίσω κρύβεται η θέληση των αφεντικών να κρατάνε πειθαρχημένη την εργατική τάξη στους χώρους και τους χρόνους εκτός της εργασίας. Κάθε τόσο, απόψεις για το δημόσιο χώρο και την ασφάλεια σε αυτόν, βγαλμένες από τα κεφάλια κρατικών αρμόδιων κατακλύζουν το δημόσιο λόγο και συνοδεύονται από αστυνομικούς σχεδιασμούς ενάντια στα κομμάτια της εργατικής τάξης που υποδεικνύονται από αυτές τις κρατικές απόψεις ως απειθαρχα και εγκληματικά.

Το έχουμε δει και το έχουμε βιώσει στο πετσί μας, πολλοί από τους ντόπιους και οι μετανάστες στο σύνολό τους. Από τα μακρινά '80s, όταν οι "runks" και η "άγρια νεολαία των πλατειών και των γηπέδων" εξοικειώνονταν με αστυνομικούς ελέγχους, προληπτικές προσαγωγές και ξύλο. Από τα '90s όταν οι πρώτοι μετανάστες εργάτες που ήρθαν μαζί με τη χώρα από τα Βαλκάνια ονομάστηκαν παράνομοι και ήρθαν αντιμέτωποι με αστυνομικές επιχειρήσεις σκούπα, απελάσεις και φυλακίσεις επειδή το κράτος δεν τους έδωσε χαρτιά. Από τις αρχές του 2000, όταν στη διαχείριση των

Βαλκάνιων μεταναστών προστέθηκαν και οι μουσουλμάνοι αφού πρώτα καταδείχθηκαν ως "ανορθολογικοί" και "φανατικοί ισλαμιστές". Μέχρι σήμερα που τα παιδιά των Βαλκάνιων μεταναστών, η περίφημη "δεύτερη γενιά" που τη συναντάμε σχεδόν σε κάθε κοινωνικό πεδίο αλλά παρ' όλα αυτά συνεχίζει να θεωρείται "ξένη", αντιμετωπίζονται ως πρόβλημα κοινωνικής συνοχής. Που ένα σωρό προβλήματα δημόσιας τάξης έχουν κατασκευαστεί για την περαιτέρω αστυνομική διαχείριση της πολυεθνικής εργατικής τάξης. Τα ονόματα ευφάνταστα: πρόβλημα "ανομίας", "αθλητικής βίας και χουλιγκανισμού", "ναρκωτικών", "βανδαλισμών και βρώμικων τοίχων", "επικίνδυνων πλατειών και γειτονιών-γκέτο". Τέτοια μας είπαν οι κρατικοί αρμόδιοι και ύστερα έπηξαν τις γειτονιές μας με ΔΙ.ΑΣ για να μας επιτηρούν.

Έχει βέβαια η δημόσια τάξη πολλά ποδάρια. Γιατί η διαδικασία κατασκευής προβλημάτων και στη συνέχεια η αστυνομική τους διαχείριση, πέρα από την προφανή σκοπιμότητα της επίθεσης στην πολυεθνική εργατική τάξη στοχεύει επίσης στην ενθάρρυνση και οργάνωση των κοινωνικών συμμάχων του κράτους και των μπάτσων. Με τον τρόπο αυτό ο έλεγχος και η πειθαρχία στο δημόσιο

χώρο γίνεται προτεραιότητα πολύ περισσότερων από τους ένστολους φίλους μας, από όλους εκείνους των οποίων τα υλικά συμφέροντα ικανοποιούνται από τη συστράτευση με τους σκοπούς της δημόσιας τάξης. Μαγαζάτορες που αλλοιώνουν γειτονιές ολόκληρες μετατρέποντάς τις σε διασκεδαστήρια για μικροαστούς καταναλωτές. Νοικοκυραίοι που ανησυχούν για το βιοτικό τους επίπεδο και γίνονται πρόθυμοι ρουφιάνοι. Δήμαρχοι με ιδέες για αναπλάσεις πλατειών εις βάρος των θαμώνων τους και προώθηση της κουλτούρας της μεσαίας τάξης. Νεοναζί με φιλοδοξίες να μετατρέψουν γειτονιές σε βασιλεία του φόβου και μαφιόζοι κάθε είδους με κωλόμπαρα, μπραβιλίκια και πρέζες. Έχουν οι μπάτσοι σχεδιασμοί για το δημόσιο χώρο άξιους ακολουθητές.

Φυσικά, όλα αυτά τα ωραία που μας επιφυλάσσουν δεν κατέχουν την απόλυτη κυριαρχία σ' αυτή την πόλη, αν και πολύ θα το ήθελαν. Όσο η καπιταλιστική κρίση βαθαινει και ο νέος φασισμός παίρνει σάρκα και οστά σαν κυρίαρχη κρατική πολιτική για τη διαχείρισή της, τόσο θα δημιουργούνται ευκαιρίες δράσης για αντιφασιστικές ομάδες και συνελεύσεις σαν τη δικιά μας. Αυτό που κάνουμε εμείς είναι να συσσωρεύουμε τη συλλογική μας εργασία στις γειτονιές,

να διεκδικούμε το δημόσιο χώρο από αντιφασιστική σκοπιά. Βάφουμε τους τοίχους, κολλάμε σταθερά αφίσες, διοργανώνουμε αντιφασιστικές διαδηλώσεις, μοιράζουμε έντυπα στα σχολεία, ρίχνουμε και καμιά σφαλιάρα όταν χρειαστεί. Καταλαμβάνουμε μια πλατεία ή ένα πάρκο, όπως θα κάνουμε και στη Φυτευτή, και για κάποιες ώρες στήνουμε αντιφασιστικές συναυλίες. Μπορεί να μην φαίνεται πάντα στα μάτια ενός τυχαίου περαστικού, αλλά όλα αυτά είναι δουλειά που μπορεί να κάνει τα πράγματα στο μικροεπίπεδο της γειτονιάς λίγο καλύτερα, να δώσει ανάσες στα κοινωνικά κομμάτια που σπρώχνονται πιο βαθιά στον πάτο. Να κάνει τους φασίστες, τους ρατσιστές, τους φίλους της αστυνομίας να λουφάζουν στις τρύπες τους. Τελικά, ο τρόπος που έχουμε βρει εμείς για να την παλέψουμε στην εποχή του νέου ελληνικού φασισμού και προσπάθεια η συλλογική μας δουλειά να είναι χρήσιμη και για άλλους σαν κι εμάς.

“Η ΑΛΛΙΩΣ
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ!”

Η ΑΘΗΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΗ ΕΧΟΥΜΕ ΟΡΓΗ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΡΑΤΣΙΣΤΗ!



αντίπα διαδήλωση στόμα με στόμα
Πατήσια - Απρίλλης 2017

Έχουμε νιώσει άχρηστοι, έχουμε νιώσει μαλάκες, έχουμε νιώσει ότι «δεν έχει νόημα». Κι έχουμε επίσης φάει στη μάπα τους Έλληνες μπάτσους και τη βία τους – στις γειτονιές που μένουμε, στις πλατείες που αράζουμε, στους δρόμους και στις διαδηλώσεις. [...] Είναι μια εμπειρία αρκετή για να μας γεμίζει μίσος, αρκετή για να μας φέρνει στο πλάι των μεταναστών εργατών, αρκετή για να μας κατατάσσει στους εχθρούς του ελληνικού κράτους.

Μάιος 2017